अथ नभस्यइव त्रिदशायुधं कनकपिङ्गतडिद्गुण सर्गः ९
सङ्गतं । धनुरधिज्यमनाधिरुपाददे नरवरोरव
रोषितकेसरी ॥ ५५ ॥ तस्य स्तनप्रणयिभिर्मुहुरेण
शावैर्व्याहन्यमानहरिणीगमनं पुरस्तात् । आवि
र्बभूव कुशगर्भमुखं मृगाणां यूथं तदग्रसरगर्व्वित
कृष्णसारं ॥ ५६ ॥

अथेति। अथ वनप्रवेशानन्तरं नरेषुपुरुषेषुवरः श्रेष्ठो दशरथो
धनुश्चापमुपाददे जग्राह किं नरं न विद्यते आधिर्मानसव्यथा
यस्य सः पुं किं० नं रवेण धनुषः शब्देन रोषिताः क्रोधयुक्ताः
कृताः केसरिणः सिंहा येन सः कः किमिव नभस्यो भाद्रपदमास
स्त्रिदशायुधमिन्द्रधनुरिव किं० धनुः त्रिदशां कनकं सुवर्णं
तदिव पिङ्गो पिशङ्गो या तडिद्विद्युत् सा गुणो मौर्व्वीव अथच
सेव गुणो मौर्वी तेन सङ्गतं मिलितं पुं किं० ध० अधिरूढं ज्याम
धिज्यं॥ ५५ ॥ तस्येति। मृगाणां यूथं समूहस्तस्य दशरथस्य
पुरस्तादग्रे आविर्व्वभूव प्रकटं जातं किं० यूथं एणानां हरिणा
नां शावैर्बालैर्मुहुर्वारं वारं व्याहन्यमानं रुध्यमानं हरिणीनां
गमनं यस्मिन् तत् पुं किं० यूथं कुशागर्भे यस्य तन्मुखं यस्य
तत्पुं किं० यूं तस्य यूथस्याग्रसरोग्रवर्त्ती गर्व्वितोगर्व्वयुक्तः
कृष्णसारः कृष्णमृगोयस्मिन् तत् किं० एणः स्तनषु कुचेषु प्रणयः
स्नेहः सोस्ति एषां तैः ॥ ५६ ॥